

ajk w „Radoskórze”

X WZD w Łuczniku

Oczekując na pomoc

W minionym tygodniu żyliśmy problemami pracowników Radoskóru. W miniony poniedziałek załóżnik nie przystąpiła do pracy i czyniła to w kolejne dni. Nie starczyło sił i nie starczyło cierpliwości. Bo jakże można być cierpliwym, gdy od trzech miesięcy nie dostaje się zapłaty za pracę, nie ma na wyżywienie, nie ma na opłaty. Determinację pracowników wyrazili w marszu pod Miejski Ośrodek Pomocy Społecznej, jednoznacznie kojarzący się z życiem na skraju ubóstwa. Kobiety mdleją na hali, bo są głodne mówiła - jedna z pracownic pod MOPS-em - w wypowiedzi zawarła się cała tragedia pracowników Radoskóru.

O wydarzeniach związanych z protestem w Radoskórze informowały szczegółowo media publiczne. Nie możemy ich powtarzać. Biuletyn zawęzi się do zbierania wyników spotkań, rozmów. Czy przybliżyły pomoc „Radoskórowi”? - Pierwsze rozmowy w Warszawie, w ministerstwie pracy i gospodarki, nie dały nadziei na pomoc finansową. Na skutek interwencji w MOPS-ie możliwa jest doraźna pomoc dla pracownikom Radoskóru. O tę pomoc muszą wystąpić sami zainteresowani, a uwarunkowana ona pozytywnym wywiadem środowisk; dotyczyć będzie mieszkańców Radomia. Związki zawodowe powiadziały współdziałanie.

Kolejne nadzieje wiązane są z Funduszem Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych i Agencją Rozwoju Przemysłu. Czy ta pomoc jeszcze możliwa? - Jeszcze nie możemy odpowiedzieć. W chwili zamykania biuletynu w Warszawie, u ministra pracy Longina Kołomyjskiego, rozmawia radomska delegacja, przytoczając przedstawicieli Krajowego Urzędu Pracy i Agencji Rozwoju Przemysłu.

X Walne Zebranie Delegatów „S Łucznika” było drugim wydarzeniem ubiegłego tygodnia istotnym dla „S”. Było to WZD zwołane w zwyczajnym trybie, jednak nieco przyspieszone ze względu na specyficzny czas, gdyż ważą się losy przedsiębiorstwa. Zarząd Łucznika przygotował projekt podziału zakładu na spółki, zaś prawdopodobnie w najbliższy wtorek na Radzie Ministrów ma stanąć program restrukturyzacji całego przemysłu zbrojeniowego.

Na X WZD złożyła się część sprawozdawczo-informacyjna, zwyczajowo stosowana na związkowych zebraniach, czyli informacje z działalności władz zakładowych Związku, w przypadku Łucznika z dodatkowym akcentem położonym na bezpieczeństwo pracy. Zaś obecność gości: senatora Zdzisława Maszkiewicza i wiceprzewodniczącego Rady Sekcji Krajowej Przemysłu Zbrojeniowego Jacka Zajęca - dały okazję do porozmawiania o najważniejszych sprawach kraju i regionu, a przede wszystkim o sytuacji w zakładach przemysłu obronnego.

Do branży zbrojeniowej wlicza się 15 zakładów pracy. Są wśród nich przedsiębiorstwa w dobrej kondycji ekonomicznej, kilka z nich jednak ma poważne kłopoty, z zakłóceniami terminowych wypłat wynagrodzeń włącznie. Program restrukturyzacji „zbrojeniówki” jest przygotowany, wymaga jednak akceptacji Rady Ministrów. Na tę akceptację czekają zakłady m.in. Pronit i Łucznik. Solidarność „Zbrojeniówki” koncentruje na razie na negocjowaniu osłon socjalnych, spodziewając się, że restrukturyzacja przedsiębiorstw pociągnie za sobą restrukturyzację zatrudnienia. Zapowiedzi mówią o liczbie ok 18, 5 tysiąca pracowników. Sekcja preferuje osłony socjalne w formie zabezpieczeń a nie odpraw: skrócenie wieku uprawniającego do emerytur czy też zasiłków przedemerytalnych. W propozycji rządowej osłon socjalnych, znajduje się program „Horyzont”, który miałby być wprowadzony jako program pilotażowy, m.in. w Łuczniku. Przewiduje on dostęp do doradztwa szkoleniowego, kredytów preferencyjnych, refundację samorządom ulg podatkowych w związku z podjęciem działalności gospodarczej - dla zwalnianych z pracy, a realizowany przez urzędy pracy, ze środków Funduszu Pracy.

W przyszłym tygodniu oczekiwania będziemy decyzji Rady Ministrów; reakcją na tę decyzję Rady Krajowej Sekcji Przemysłu Zbrojeniowego zapowiedział Jacek Zajęca. - Zatem sprawami zakładów zbrojeniowych naszego regionu żyć będziemy również w przyszłym tygodniu.

Anna Rajchert

Obradowała Komisja Krajowa

W porządku obrad dwudniowego posiedzenia Komisji Krajowej „S” w Ciechocinku znalazły się:

- *informacja o posiedzeniach Komisji do wspólnego rozpatrzenia projektów poselskiego i rządowego ustaw o powszechnym uwłaszczeniu
- *informacja o negocjacjach: uprawnienia emerytalne dla osób zatrudnionych w warunkach szczególnych /przedstawiamy treść porozumienia rząd - „S”, kończącego akcję protestacyjną Sekretariatu Górnictwa i Energetyki/
- *stanowisko ws. zagrożeń dla reformy zdrowia
- *sytuacja w kraju /sytuacja w mediach publicznych/
- *informacja nt. Towarzystwa Emerytalnego „Zurich Solidarni”
- *informacja przedstawiciela MPiPS nt. wprowadzenia 40-godz. tygodnia pracy
- *współpraca międzynarodowa i polityka zagraniczna „S”
- *sprawy organizacyjne / informacja o pracach Prezydium KK, budżet KK, regulamin pracy KK, ukonstytuowanie się zespołów KK/

„S” ws. wdrażania reformy ochrony zdrowia

Uchwała: Komisja Krajowa NSZZ „Solidarność” jest przekonana, że wprowadzenie reformy ochrony zdrowia było niezbędne, a wydawanie ostatecznych ocen na początku jej wdrażania jest przedwcześnie. Niedopuszczalne są działania liderów Związku Zawodowego Anestezjologów, polityków SLD i PSL oraz niektórych przedstawicieli innych ugrupowań politycznych, w tym Unii Wolności, mające na celu dyskredytowanie zasad reformy. Niestety, środowiska te są wspierane przez część środków masowego przekazu, których sposób informowania i komentarze wzmagają w społeczeństwie poczucie zagrożenia i niepewności.

Komisja Krajowa domaga się więc od osób odpowiedzialnych za wdrażanie reformy bieżącej i pełnej informacji, a od publicznych mediów rzetelnego jej przekazywania.

Komisja Krajowa apeluje do pracowników służby zdrowia o szczególne zrozumienie dla pacjentów w tym trudnym dla obu stron stadium reformy.

Wobec niepokojących sygnałów zgłaszanych przez komisje zakładowe NSZZ „Solidarność” o narastających zagrożeniach dla pracowników z samodzielnymi

zakładów opieki zdrowotnej związanych z wprowadzeniem reformy ochrony zdrowia, Komisja Krajowa zobowiązuje Prezydium KK i Sekretariat Ochrony Zdrowia do podjęcia rozmów z rządem, umożliwiających określenie podstawowych problemów pracowników i opracowanie harmonogramu działań zmierzających do ich rozwiązania.

S” ws. sytuacji w mediach publicznych

Stanowisko: Komisja Krajowa NSZZ „Solidarność” uważa, że polskie media publiczne, zawłaszczane przez jedną opcję polityczną, nie spełniają podstawowej roli informacyjnej. Radio i telewizja zarządzane przez SLD, UW i PSL zostały wprężone do partyjny system propagandowy. Prowadzi to nie do zafałszowania informacji, ale uderza także w mych dziennikarzy mediów publicznych, którzy mogą w godny sposób wykonywać swojej pracy, której przecież charakter służby publicznej.

Komisja Krajowa NSZZ „Solidarność” zwraca więc do władz AWS o podjęcie zdecydowanych, konkretnych i skutecznych działań mających uzdrowić sytuację w Polskim Radiu S.A. i Telewizji Polskiej S.A.

sobota-niedziela: I Krajowe Zgromadzenie

Początek działalności politycznej RS AWS

W najbliższą sobotę i niedzielę /16 i 17 stycznia/, w Gdańsku, 400 delegatów Ruchu Społecznego Akcji Wyborczej Solidarność z całego kraju zbierają się na I Krajowym Zgromadzeniu tej partii. Wraz z wybraniem krajowych władz, wyznaczym celów i zadań RS AWS zakończy okres organizacyjny, a rozpocznie się mała działalność polityczną - Nasz region reprezentować będzie czterech delegatów: **Romuald Szerpiński, Marzena Wróbel, Andrzej Belina, Jerzy Kaczkowski i Marek Siedlecki.**

8 grudnia 1997 roku tymczasowe, krajowe władze Ruchu Społecznego Akcji Wyborczej Solidarność zgłosiły partię do rejestru. Z tą datą rozpoczął się proces organizacyjny RS AWS. Powołano tymczasowe władze terenowe; tworzone struktury terenowe, później nastąpią zjazdy regionalne, które wyłonią w demokratycznych wyborach prawomocne władze, wybranych delegatów na I Krajowe Zgromadzenie RS AWS.

Równoległe z organizowaniem się partii, odbywał się proces stopniowego wchodzenia RS AWS do koalicji - Komitetu Wyborczego AWS, przejmowania części parytetów przynależnych „S”.

Decyzja o scedowaniu części parytetów z „S” na RS AWS należała do zarządów regionów związku. O dodatkowym przydziale zdecydowały partie tworzące regionalne struktury AWS. - W naszym regionie RS AWS dysponuje 18 parytetami; 10 - ze swojej puli 50-ciu - przydzieliła Solidarność.

Przypomnijmy jeszcze, że podstawową ideą powołania Ruchu Społecznego Akcji Wyborczej Solidarność, było stworzenie politycznej reprezentacji Związku NSZZ „Solidarność”. Ta siła polityczna ma przejąć cały ciężar decyzji politycznych, które z konieczności dotychczas brała na siebie Solidarność.

Delegaci wybiorą władze krajowe partii. Wypracują strategię działań na czteroletnią kadencję. Zatwierdzą regulaminy: Praw i Obowiązków Członka RS AWS, Sądu Koleżeńskiego, Komisji Rewizyjnej.

Jerzy K.Kaczkowski/A.R.

Wybrane tezy programowe RS AWS

Szczególną troską RS AWS jest: Upowszechnianie zasad chrześcijańskich w wychowaniu, gospodarce i życiu publicznym, połączone z poszanowaniem godności i wolności ludzkiej (...) Umacnianie rodziny w wymiarze etycznym, społecznym i materialnym (...) Udoskonalenie prawodawstwa i zapewnienie skutecznej pomocy bezrobotnym, rencistom, chorym i niepełnosprawnym (...) Tworzenie warunków dla gospodarki rynkowej-solidarnościowej, ochrona prywatnej własności i inicjatywy gospodarczej w połączeniu ze sprawiedliwymi płacami i stabilnymi cenami oraz utrzymaniem ładu w dziedzinie finansów publicznych przy współdziałaniu pracy i kapitału, związków zawodowych i przedsiębiorców (...) Reformowanie oświaty w duchu demokracji i podstawowych wartości chrześcijańskich przy zachowaniu wolności badań naukowych (...) Przestrzeganie zasady sprawiedliwości opartej na równym podziale obowiązków i praw, równych możliwościach rozwoju bez względu na urodzenie i pozycję społeczną (...) Stanowcze zwalczanie korupcji i przeciwdziałanie powstawaniu struktur mafijnych.

krótko z regionu

*poniedziałek, 11 stycznia: Rozpoczął się strajk w „Radoskórze”. - W piątek, 8 stycznia pracownikom nie wypłacono kolejnej raty zaległych wynagrodzeń. Rano w poniedziałek pracownicy nie przystąpili do pracy. Pracodawca winny jest ok. 800 zł każdemu pracownikowi.

W tym samym dniu senator Zdzisław Maszkiewicz, wiceprzewodniczący ZR Zbigniew Dziubasik oraz przewodniczący „S” w Radoskórze Bronisław Komadowski oraz prezes firmy przebywali w Warszawie. Tam spotkali się z wiceministrem pracy Piotrem Kołodziejczykiem i wiceministrem gospodarki Dariuszem Klimkiem. Rozmawiano o możliwościach pozyskania środków na restrukturyzację przedsiębiorstwa z Agencji Rozwoju Przemysłu.

*wtorek, środa: Zdzisław Maszkiewicz i Kazimierz Staszewski uczestniczyli w dwudniowym posiedzeniu Komisji Krajowej w Ciechocinku.

środa: W południe pracownicy Radoskóru przemaszewowali z zakładu pod siedzibę Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej w Radomiu. - Stało się to po wypowiedzi Zbigniewa Dziubasika na antenie radiowej, który miał powiedzieć, że w sytuacji, gdy pracownicy nie mają za co żyć, doraźną pomoc można uzyskać w MOPS-ie. - Na pracowników Radoskóru czekali pod MOPS-em dyrektor Ośrodka Andrzej Cieślak i wiceprezydent Radomia Janusz Zych. Dyrektor Cieślak wstępnie zadeklarował pomoc dla części pracowników, mieszkańców Radomia, znajdujących się w trudnej sytuacji materialnej. - O szczegółach rozmawiano w mniejszym gronie. Załogę reprezentowały kilkusobowe delegacje związków zawodowych. W delegacji „S” wziął udział szef Interwencji Jan Skowroński. Uzgodniono, że związki zawodowe będą współdziałały z MOPS-em w zakresie pomocy finansowej, zakład wystąpi do Funduszu Świadczeń Gwarantowanych o środki na zaległe wynagrodzenia. Uznano za konieczne rozmowy z Agencją Rozwoju Przemysłu, która posiada środki na restrukturyzację przedsiębiorstw.

*czwartek: W siedzibie Prezydenta Radomia kontynuowano rozmowy o możliwych formach pomocy „Radoskórowi”, w szerszym gronie. Poza uczestnikami rozmów w MOPS-ie dołączyli: prezes Radoskóru, ze strony „S” wiceprzewodniczący Zbigniew Dziubasik oraz senator Z.Gołąbek i posłanka Regina Pawłowska. - Oczekiwano przyjazdu ministra pracy. Jednak minister Longin Komolowski miał spotkanie z Komisją Trójstronną, a wiceminister Kołodziejczyk oczekiwał delegacji energetyków.

W tym dniu odbyły się jeszcze dwa spotkania w podobnym składzie: jedno w siedzibie Starostwa z udziałem części załogi „Radoskóru” oraz popołudniowe z przedstawicielami Agencji Rozwoju Przemysłu.

*SZKOLENIA*SZKOLENIA*

Plan szkoleń

SZKOLENIA

- obowiązek działacza

Zgodnie z Uchwałą nr 3/98, XI WZD Regionu Ziemia Radomska, która zobowiązuje działaczy związkowych, pełniących funkcję z wyboru szczebla zakładowego, do odbycia szkoleń związkowych w obecnej kadencji, a szczególnie: **ogólnozwiązkowych, negocjacyjnych, ekonomicznych i układów zbiorowych pracy**. **Dział Szkoleń Zarządu Regionu zaprasza na szkolenia w następujących terminach:**

styczeń/luty 1999r. - SZKOLENIE OGÓLNOZWIĄZKOWE - w Zakopanem. Komisja Zakładowa pokrywa koszty w wysokości 130 zł od uczestnika.

Jest to podstawowe szkolenie związkowe, wskazane dla każdego działacza. Uświadamia ono różnorodność zagadnień, jakimi musi się zajmować związek zawodowy, i z jakimi spotyka się w swej pracy działacz związkowy. Są to m.in.: spotkania z związkowcami, interwencje w sprawach pracowniczych, zebrania komisji zakładowych, negocjacje i spory zbiorowe, Statut, podstawowe akty prawne, bezpieczeństwo i higiena pracy. Szkolenie prowadzone jest z zastosowaniem aktywizujących metod nauczania (do 20 osób w grupie), które - w pracy z dorosłymi ludźmi - sprawdzają się najlepiej.

SZKOLENIE NEGOCJACYJNE - dwuetapowe;

marzec - I etap - w Zakopanem, trzydniowe. KZ pokrywa koszty w wysokości 130 zł od uczestnika.

maj - II etap, w Zakopanem, 4-dniowe. Koszt - 170 zł od uczestnika.

Na pierwszy etap składają się zagadnienia: istota negocjacji, zasady negocjacji i techniki negocjacji. Do tematyki drugiego etapu należą: układy zbiorowe pracy, ich zakres i związane z nimi uwarunkowania prawne, sporządzanie układu zbiorowego pracy oraz negocjowanie tegoż układu. - Wskazane, aby uczestnik tych szkoleń miał za sobą szkolenie ogólnozwiązkowe.

kwiecień - SZKOLENIA EKONOMICZNE (w tym „Gra w przedsiębiorstwo”) - 5-dniowe, w Zakopanem. Koszt - 250 zł.

Obejmują dwa szkolenia z zakresu podstaw ekonomii. Mają na celu uświadomienie zasad ekonomicznych rządzących gospodarką w skali zakładu pracy.

Pierwsze ze szkoleń prowadzone jest w formie „gry w przedsiębiorstwo”, która sprawdziła się w praktyce. Pozwala poznać z bliska podstawowe zasady funkcjonowania przedsiębiorstwa, księgowości.

Drugie, dotyka zagadnień finansowo-ekonomicznej analizy przedsiębiorstwa.

Zapisy prowadzi i informacji udziela DZIAŁ SZKOLEŃ ZR, Radomskiego ul. Traugutta 52, tel. 362-51-6; 362-51-62. - Dokładne terminy szkoleń zostaną podane dodatkowo.

Przewodniczący Komisji Szkoleń ZR - Andrzej G

ria Bartula sekretarz Regionalnej Sekcji Oświaty

Co nowego w Oświacie

8 stycznia Sejm postanowił, że od 1 września bieżącego roku rozpocznie się reforma ustroju szkolnego, reforma, na którą czekaliśmy już dobre kilka lat. Ustawę musi jeszcze rozpatrzyć Senat i podpisać prezydent.

SLD natychmiast wystąpił do prezydenta, by ten podpisał ustawę wprowadzającą reformę oświaty.

Jak wyglądało głosowanie w Sejmie? 234 posłów opowiedziało się za rządowym projektem ustawy, przeciw było 191, 7 wstrzymało się od głosu. - W Sejmie głosowała i Łybacka (SLD) zgłosiła wniosek odrzucający projekt w całości; ten i inne wnioski mniejszości zostały odrzucone.

W myśl ustawy, dotychczasowe szkoły podstawowe od 1 września stają się sześciolatkami, a szkoły podstawowymi; pozostaną w nich uczniowie klas od pierwszej do szóstej.

Do 15 marca wszystkie rady gmin ustalą sieć szkół publicznych; obszary ich działania. Gimnazja będą 3-letnie. Szkoły ponadgimnazjalne będą powstawały od 1 września 2002 roku i będą dwu- i trzyklasowe. Ważne jest to, że nauka w nich będzie również obowiązkowa, do 18 roku życia. Organy prowadzące szkoły publiczne powołają do 15 kwietnia br. pełnomocników ds. organizacji powierzonych im placówek. Pełnomocnicy będą mieli prawo tworzyć gimnazjum i powołać nauczycieli (naturalnie od 1 września).

Od 1 września br. pełnomocnicy staną się dyrektorami gimnazjów.

Niezmiernie ważne jest to, że 25 lipca 1998r. w życie weszła ustawa, dotycząca uprawnień egzaminatorów matur. Ostatnio powołano przewodniczącą Komisji egzaminatorów, a została nią kurator z Poznania. W najbliższym czasie zostaną wyznaczone ośrodki egzaminacyjne na terenie całej Polski.

Uchwaleniu ustawy, towarzyszyła dyskusja; minister Handke odpowiadał na pytania posłów. Z jego wypowiedzi mogliśmy się dowiedzieć, iż nastąpi nowa organizacja Karty Nauczyciela, że nie ma zapotrzebowania na nowe szkoły; w szkołach podstawowych zbliża się kryzys demograficzny. Nauczyciele winni się dokształcać - apelował minister - kończyć studia podyplomowe. Ministerstwo opracowuje do każdego przedmiotu

dwa programy, które zostaną rozesłane do wszystkich szkół w kraju i właśnie szkoły same zdecydują, według jakiego programu będą uczyć. Gimnazja mają za zadanie wyrównać szanse młodzieży wiejskiej, bo prawdą jest, że właśnie ta młodzież nie ma właściwego dostępu do oświaty.

Na szczególną uwagę zasługuje również to, że ustawa nakłada na gminy obowiązek dowożenia dzieci do gimnazjów; pieniądze na ten cel będą refundowane z subwencji.

ZNP protestuje przeciwko wprowadzeniu reformy oświaty od września bieżącego roku. - W czasie obrad Sejmu i dyskusji nad projektem ustawy, przed gmachem Sejmu trwała pikietka zorganizowana przez ZNP. Na transparentach można było przeczytać napis: „Lubię seks - dlatego rozkładam oświatę” - Handke”. Nauczyciele pikietujący mieli ze sobą uczniów. Wstrzymuję się od komentarza na ten temat!!! - i wstydę się za tych nauczycieli, którzy tworzyli takie hasła, za tych, którzy pod takimi transparentami kroczyli!!!

Dział Polityki Ekonomicznej Komisji Krajowej podsumowuje

Gdy świadectwa NFI zmieniają się na akcje

31 grudnia 1998r. zakończył się ostatni etap prywatyzacji programu Narodowych Funduszy Inwestycyjnych - wymiana świadectw udziałowych na akcje NFI. Od tego momentu NFI kontrolowane są przez prywatnych inwestorów. Najbliższe Walne Zgromadzenie Akcjonariuszy poszczególnych NFI dadzą odpowiedź, kto jest właścicielem funduszy. Należy przypomnieć, że na jedno świadectwo udziałowe przypada po jednej akcji z każdego funduszu.

Program NFI od początku budził sprzeczne emocje. Jedni przesadnie chwalili go, inni całkowicie krytykowali. Dotychczas przeprowadzone analizy nie brały pod uwagę wszystkich aspektów i ocen ze strony pracowników, kadry zarządzającej, funduszy, ministerstwa.

Niesprecyzowanie w ustawie jasnych kryteriów włączenia firm do Programu spowodowało liberalną praktykę ówczesnego MPW, która na użytek programu kwalifikowała do niego spółki, których sytuacja ekonomiczno-finansowa wyraźnie się pogorszyła i które wymagały gruntownej restruk-

turyzacji. Trzeba podkreślić, że w momencie wejścia programu w życie duża część spółek przynosiła straty. Taka sytuacja była spowodowana opóźnieniem rozpoczęcia realizacji programu o 2 lata przez Rząd Pawlaka oraz włączeniem do niego dużej liczby przedsiębiorstw w bardzo złej kondycji. W okresie oczekiwania na rozpoczęcie działalności przez NFI, większość przedsiębiorstw wytypowanych do programu nie podjęła żadnych starań w celu poprawy swoich wyników ekonomicznych. Efektem tego była duża liczba spółek, którym groziła upadłość. Z danych Ministerstwa Skarbu wynika, że do końca '97 roku w ok. 6% spółek ogłoszono upadłość.

Jednym z głównych motywów przystępowania firm do PPP była chęć pozyskania środków na rozwój, w tym unowocześnienie technologii i poszerzenie rynków zbytu. Jednym z osiągnięć programu jest wprowadzenie nowej jakości w dziedzinie zarządzania. Fundusze prowokowały zarządy spółek parterowych do efektywniejszego działania. Podjęto działania „odchudzające”, w wyniku których pozbyto się zbędnego majątku. Starano się zmieniać podejście spółek parterowych do rynku, większy nacisk położono na marketing. Zaczęto dokładnie analizować koszty i dążyć do ich obniżenia, a przez to podnosić konkurencyjność spółek. Niemniej jednak, o ile w zakresie inwestycji i nowych technologii można mówić o pozytywnych tendencjach, o tyle pomoc NFI w rozszerzaniu rynku zbytu i umacnianiu pozycji na rynku jest niewystarczająca.

Program z punktu widzenia pracowników oceniany jest negatywnie. Jest to wynikiem tego, że w momencie wyznaczenia kilkuset przedsiębiorstw do programu, Ministerstwo Przekształceń Własnościowych przeprowadziło agresywną kampanię informacyjną wśród pracowników tych przedsiębiorstw, zachęcającą do wzięcia udziału w programie, gdyż od zgody załogi zależała decyzja o wejściu do tego programu. MPW w swoich materiałach informacyjnych szeroko reklamowało NFI jako „lekarstwo” na wszelkie dolegliwości. Program NFI miał przynieść dostęp do nowych technologii, kapitałów, rynków zbytu itp. Pracownikom stworzono wizję „świetlanej przyszłości” w ramach NFI. Skutecznie wmówiono im, że będą mieli wpływ na podejmowanie istotnych decyzji dotyczących swoich spółek poprzez otrzymanie 15 procent darmowych akcji oraz przez swoich przedstawicieli w radach nadzorczych. Niestety, rzeczywistość okazała się zupełnie inna. Wielu pracowników, z różnych przyczyn, między innymi z powodu małej znajomości przysługujących im praw wynikających z posiadania akcji doprowadziła do szybkiej ich sprzedaży, przez co stracili możliwość

współdecydowania. Pracownicy liczyli na odgrywanie poważniejszej roli w Walnych Zgromadzeniach nariuszy. Rzeczywistość okazała się zupełnie inna. Efekty dużego zaangażowania organizatorskiego szerszego Związku, w postaci zbierania pełnomocnictw, okazały się niewystarczające z powodu kosztów opłat skarbowych i trudności związanych z terminami miejscem WZA.

Zarządy spółek nie ułatwiały pracownikom uczestnictwa w WZA. Powyższa sytuacja spowodowała bierność tej grupy akcjonariuszy spółek parterowych. Do tego należy dodać rozczarowanie spowodowane niespełnieniem oczekiwań w postaci obciążenia kapitałów, nowych technologii oraz rynków zbytu także prowadzeniem przez fundusze restrukturyzacji spółek i związane z tym zwolnienia pracowników rzucane przez NFI programy restrukturyzacyjne miały zatrudnienie jako element kosztotwórczy wpływ na rentowność spółek. Wiele zastrzeżeń suwanych jest pod adresem Ministerstwa Skarbu. Dotyczą one małego zaangażowania w spółki przedstawicieli SP zasiadających w Radach Nadzorczych, brak nadzoru nad procesem wyprzedaży majątku, który fundusze dostały za darmo. Ponadto w wielu przypadkach niski poziom umiejętności zarządczych stał się powodem trudnej sytuacji ekonomicznej spółek.

Sytuacja pracowników w spółkach NFI różni się od sytuacji pracowników jednoosobowych spółek skarbu państwa jest dużo gorsza. Przydaży spółki parterowej inwestorowi strategicznie nie ma gwarancji prawnych zawierania pakietów udziałowych. Prawo do posiadania przedstawiciela w radzie nadzorczej przysługuje tylko wtedy, gdy pracownicy zachowają swoje akcje. Trzeba podkreślić, że dzięki działaniom Działu Polityki Ekonomicznej udało się uzyskać deklarację od Ministerstwa Przekształceń Własnościowych, że podjęcie działania celem zwolnienia pracownikom przedstawicielstwa w radach nadzorczych. Z informacji posiadanych przez Dział Polityki Ekonomicznej wynika, że we wszystkich spółkach NFI pracownicy mają przedstawicieli w Radach Nadzorczych. **Przy istniejącym stanie prawnym najlepszym rozwiązaniem, zabezpieczającym interesy pracowników (zapisów do układów zbiorowych pracy, które nie pozwalają egzekwować realizację rozwiązań zawartych).**

Program Powszechnej Prywatyzacji rozczarował pracowników. Spodziewano się energiczniejszych działań ze strony NFI, wobec tak atrakcyjnych zapowiedzi i obietnic.

Uwaga członkowie „Solidarności”

Nasze przedsiębiorstwo - Zurich Solidarni stwarza możliwość zdobycia nowego zawodu, sprawdzenia się w działaniu dla wspólnego dobra, niesie z sobą wymierne korzyści finansowe.

Jeśli jesteś energiczny, odpowiadający i lubiany w swoim środowisku, możesz zostać agentem ubezpieczeniowym w naszym funduszu emerytalnym.

Przyjdź do nas, poznaj zasady naszej pracy i skorzystaj z korzyści nowej reformy.

Spotkanie kandydatów na agentów ubezpieczeniowych odbędzie się 20 stycznia 1999r. o godzinie 16 w sali konferencyjnej Zarządu Regionu „S”, ul. Traugutta 52.

Przyjdź do nas!

Nasze Emerytury (7)

III filar - ubezpieczenia dodatkowe

Ubezpieczenie w III filarze - zabezpieczenie godnej jesieni

Ubezpieczenia dodatkowe to jeden z trzech filarów, na których oparty został nowy system emerytalny. Uzupełniają I filar - ZUS-owski i filar II - tworzony przez fundusze emerytalne. Są całkowicie dobrowolne i zależą od zapobiegliwości pracownika. Ubezpieczenia te zwiększają szansę na osiągnięcie wyższych świadczeń w jesieni życia i jak się okazuje, w określonych okolicznościach mogą być dostępne dla wszystkich pracowników, niezależnie od wieku, w jakim zdecydują się oni do nich przystąpić. Umożliwiają więc dostęp do dodatkowych źródeł zapotrzenia emerytalnego, także urodzonym przed 1 stycznia 1949 roku, którzy emerytury otrzymywać będą wyłącznie z I filaru, gdyż udział w funduszach emerytalnych pozostanie dla nich już niedostępny. Ale, jak obliczyli specjaliści, skorzystać z oszczędzania w trzecim filarze powinny generalnie wszystkie osoby, które przekroczyły 40 rok życia oraz te, które osiągają bardzo wysokie zarobki, jeśli będą chciały zabezpieczyć sobie poziom egzystencji na dotychczasowej stopie.

Bez wątplenia ubezpieczenia III filaru stanowią również szansę dla ludzi młodych, którym poprzez dobrowolny udział w tym filarze otwiera się perspektywa zabezpieczenia bardziej komfortowej przyszłości, a także dla tych, którzy zarabiają nie najlepiej. Zróznicowanie form ubezpieczeń w ramach III filaru sprawia, że gromadzi on atrakcyjne oferty dla wszystkich grup wiekowych i zawodowych. I to stanowi największy jego atut.

PPE - grupowe ubezpieczenie w III filarze

Nową formą, jaką wnosi reforma, jest możliwość tworzenia od marca 1999 roku pracowniczych programów emerytalnych. To dobra wiadomość, zwłaszcza dla osób starszych, dla których oszczędzanie w komercyjnym towarzystwie bywa utrudnione z tego względu, że wylicza się im z racji wieku bardzo wysoką składkę bądź odmawia podpisania umowy. W PPE pracownik ubezpiecza się za pośrednictwem pracodawcy. Ustawa została tak skonstruowana, by pracodawca był zainteresowany zorganizowaniem u siebie w zakładzie tej formy ubezpieczeń, dla zatrudnianych pracowników. Zadbano, aby mu się to opłacało.

Decyzja przystąpienia do grupowych ubezpieczeń zależy od dobrej woli stron, resztę określają wynegocjowane warunki umowy emerytalnej. W niektórych zakładach takie umowy będą uzgadniane razem z układem zbiorowym pracy. Stronę pracowniczą podczas rozmów reprezentuje związek zawodowy lub zespół międzyzwiązkowy, a w przypadku braku w zakładzie organizacji związkowej - inna wybrana przez załogę delegacja.

Pracowniczy program emerytalny może utworzyć każda firma ist-

niejąca od ponad roku, zatrudniająca minimum pięć osób. Jeśli funkcjonuje zakład od trzech lat, wystarczy, by pracowało w nim nawet tylko trzech ludzi. Warunkiem wprowadzenia PPE jest zgoda na przystąpienie do ubezpieczeń grupowych polowy zatrudnionych. Uczestniczyć w nim może każdy pracownik, który ukończył 18 lat i jest zatrudniony co najmniej od trzech miesięcy.

Realizacja pracowniczego programu emerytalnego może się odbywać w jednej z czterech form, które różnią się głównie rodzajem instytucji, do której przekazywane będą składki. Uczestnicy PPE mogą wybrać:

- umowę grupowego ubezpieczenia na życie zawartą z zakładem ubezpieczeń: w ramach tej formy istnieje możliwość wykupu polis na życie z funduszem inwestycyjnym oraz - za dodatkową opłatą - ochrona przed wypadkami i chorobą;
- odprowadzanie składek do towarzystwa ubezpieczeń wzajemnych (TUW), działających w formie spółek akcyjnych nie nastawionych na zysk;
- umowę o wniesienie składek do otwartego funduszu inwestycyjnego;
- założenie pracowniczego funduszu emerytalnego i odprowadzanie do niego składek pracowniczych.

„S” Łuczniaka na Gołębiowie dziękujemy

NSZZ „Solidarność” w Zakładzie Maszyn do Szycia na Gołębiowie, w uzgodnieniu informacji Międzyzakładowego Komitetu Strajkowego ZM Łuczniak w Radomiu, podanej w poprzednim Biuletynie, pragnie serdecznie podziękować darczyńcom, których pomoc dotarła wprost do strajkującej załogi na Gołębiowie:

**Komisji Zakładowej „S” Spółdzielni Mieszkaniowej „Nasz Dom” w Radomiu
Komisji Zakładowej „S” Zakładu Transportu Energetyki,
Radomskim Radnym Akcji Wyborczej Solidarność,
Tadeuszowi Maciejowi (Motel-Restauracja „Lliberta” w Radomiu),
Janowi Mazurkiewiczowi (Zakład Piekarniczy w Zwoleniu),
Jerzemu Płonce („Delikatesy” ul. Rapackiego w Radomiu),
Tadeuszowi Sitarskiemu (Zakład Masarski „TED” w Przytyku),
Januaremu Adachowi i Andrzejowi Cierpucha („ARKA” AGD w Radomiu),
Czesławie Pierchale wraz z rodziną,
Małgorzacie Płonce (Zarząd Regionu „S” Ziemia Radomska).**

Za okazaną pomoc i wsparcie jeszcze raz serdecznie dziękujemy. Bóg płaci.

Marek Siedl

Polecamy...

Kazania 1982 - 84 Księdza Jerzego Popiełuszki

wydane przez Wydawnictwo Archidiecezji Warszawskiej

Książki będą w sprzedaży w Zarządzie Regionu, w cenie 8 zł za jeden egzemplarz. Zamówić prosimy składać u sekretarza ZR Andrzeja Piszczyka.

Dodatkową zachętą do nabycia „Kazań...” niech będą słowa Biskupa Władysława Miziołka zawarte w Przedmowie: (...) *Po ogłoszeniu stanu wojennego dnia 13 grudnia 1982 oraz internowaniu kilku tysięcy działaczy NSZZ „Solidarność” wprowadzono od stycznia 1982r. w kościele Świętego Stanisława Kostki zwyczaj odprawiania mszy świętych. Gromadzi się na nie kilkutyśne tłumy, tak że trzeba było sprawować liturgię na zewnątrz kościoła. Przybywały delegacje z różnych fabryk, kopalni i innych zakładów przemysłowych z całej Polski, artyści deklamowali patriotyczne wiersze. Ksiądz Jerzy rozumiał znaczenie tej mszy świętej i dlatego z polecenia, a raczej za zachętą księdza proboszcza prałata Teofila Boguchogo podjął się głoszenia na niej kazań. Przygotowywał się do nich starannie, zapisywał je, do czego możliwe jest dziś ich wydanie. (...)*

Pragnął być wierny nauce Kościoła i hierarchii kościelnej. Spośród organizacji wymieniał często „Solidarność”, co wydaje się zrozumiałe, albowiem w latach osiemdziesiątych „Solidarność” przedstawiała się nie tyle jako związek zawodowy, ile jako ruch wolnościowo-odrodzeniowy, jednoczący olbrzymią część społeczeństwa; przeciwko niej był wymierzony stan wojenny, jej działacze zapelniali obozy internowania i więzienia. (...)

**BIULETYN INFORMACYJNY
NSZZ "SOLIDARNOŚĆ"
ZIEMIA RADOMSKA**

26 - 600 Radom
ul. Traugutta 52
tel. 36 25161, fax 36 238 04
Redakcja: ANNA RAJCHER
tel. 360 - 03 - 38
Skład: M.W.

Wykonano przy użyciu sprzętu z dotacji
Instytutu Wolnych Związków Zawodowych AFL-CIO

egzemplarz bezpłatny